

Систематизированы основные подходы в понимании предмета коммуникации, в определении сути коммуникативной компетентности человека.

Ключевые слова: коммуникативная компетентность, коммуникация, продуктивная деятельность.

O. Dobrotvor

THE COMMUNICATIVE COMPETENCE AS THE SUBJECT OF SCIENTIFIC STUDYING

In the article the problem of interpretation of communicative competence as a result of study process is being considered. The main approaches in understanding of the subject of communication in order to determine the nature of the communicative competence of a person are systematized.

Keywords: communicative competence, communication, productive activity.

Рецензенти:

Булгакова Н. Б. — д. пед. н., проф.,

Кокарева А. М. — к. пед. н.

Стаття надійшла до редакції 27.09.2013

УДК 613

О. О. Карпов

ПЕДАГОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ У МОЛОДІ

Фізична активність і позитивне ставлення до фізкультурно-спортивної діяльності “важливий елемент організації фізичного виховання студентської молоді. У вищій школі необхідно залучати студентів до занять фізичними вправами й формувати у них здоровий спосіб життя. Тому сформувати ставлення до здоров’я як найважливішої цінності, дати необхідні для життя кожного індивідуума знання з валеології, навчити дотримуватися здорового способу життя “основна, на наш погляд, педагогічна умова, яка дозволить сформувати у студентської молоді правильні погляди на здоровий спосіб життя.

Ключові слова: фізична активність, фізичне виховання, вища школа, здоровий спосіб життя, педагогічна умова.

Постановка проблеми. Протягом останніх десятиліть спостерігається тривожна тенденція погіршення здоров’я молоді, фізичної підготовленості студентів. Це пов’язано не тільки зі змінами, які сталися в економіці, екології, умов праці й побуту населення України, але і з недооцінкою в суспільстві оздоровчої та виховної ролі фізичної культури, що відбилося дефіцитом гармонійного розвитку особистості. На сьогоднішній день здоров’я нації викликає побоювання у зв’язку зі збільшенням кількості студентів, які вживають наркотики, алкоголь, палять, а також із низькою руховою активністю молоді тощо.

Формування потреби студентів у здоровому способі життя (ЗСЖ) необхідно для того, щоб студент у роки навчання у вузі прийшов до усвідомлення необхідності дотримання здорового способу життя, став згодом не тільки фахівцем у своїй галузі знань, але й людиною, яка володіла б різного роду вміннями й навичками відновлення організму після напруженої роботи.

Більше 50% студентів не випробовує інтересу до занять або не бажає займатися взагалі. Серед них переважає низький рівень грамотності щодо здоров’я, профілактики захворювань. Головна мета занять фізичною культурою, що проводяться в учбових закладах, це

формування фізичної культури особистості, підготовка до соціально-професійної діяльності, збереження і зміцнення здоров'я. Для цього потрібне прагнення до оволодіння системою певних умінь і навичок, що забезпечують збереження і зміцнення здоров'я, психологічне благополуччя, розвиток здібностей, фізичних якостей і властивостей особистості. Саме регулярне зайняття фізичною культурою й спортом повинне забезпечити досягнення необхідного рівня розвитку фізичних якостей, тобто опанування певного рівня тренуваності. Цього можна добитися тільки тоді, коли педагог (в першу чергу педагог з фізичної культури) направляє свою діяльність на формування у студентів компонентів, що зберігають здоров'я.

Педагогічними факторами системи формування ціннісного ставлення до здоров'я, як складової цілісного виховного процесу в умовах навчального закладу, залишається загальновідома тріада «виховне середовище – виховна діяльність – мотивація». Специфіка основних факторів виховного процесу в педагогічній системі формування ціннісного ставлення до здоров'я має виявлятися в їх формуючому здоров'я впливі. Для дієвості в заданому напрямку педагогічних факторів (середовище, діяльність, мотивація) необхідно створити відповідні педагогічні умови, які формують та зберігають здоров'я.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У працях, присвячених різним аспектам названої проблеми, намітилася тенденція до переосмислення способів її вирішення, що відбиває зміщення акценту зі сфери медицини в педагогіку. Педагогами обговорюються шляхи й умови формування здорового способу життя студентської молоді, ведеться пошук стратегічних орієнтирів його досягнення (Р. І. Айзман, Е. Н. Вайнер, Г. К. Зайцев, Е. М. Казін, Л. Д. Козлова, Т. Кружиліна, Г. І. Семікін, А. Т. Смирнов, Л. Г. Татарникова, З. І. Чуканова та ін.). Сучасні дослідники відзначають, що спроби реанімувати фізкультурно-оздоровчу й спортивно-масову діяльність у внз старими організаційними формами, як правило, не дають бажаних результатів. Широке використання в освітньому процесі таких форм, як консультації, спецкурси, лекції, підвищення кваліфікації, додаткова освіта, що орієнтують студента на здоровий спосіб життя, практично не здійснюється (Н.П. Абаскалова, Г.С. Нікіфоров, Т. І. Прокопенко, А.М. Столяренко та інші).

Аналіз психолого-педагогічної, соціологічної, медико-біологічної літератури вказує на розробленість питань здоров'я студентської молоді та способу життя (Н. П. Абаскалова, Н. А. Агаджанян,

С. Г. Доброворський, В. П. Лавренко, В. А. Петровський та ін.); впливу соціальних, медичних, біологічних факторів на формування здорового способу життя студентів (Д. М. Маллаєв, С. К. Петровський, Е. Н. Полякова, В. А. Пономарчук та ін.); виявлення рівня знань студентів про здоровий спосіб життя (М. Н. Алієв, О. І. Барсукова та інші).

Різні педагогічні аспекти, що відображають зміст категорій «здоров'я», «здоровий спосіб життя», «формування здорового способу життя», стратегічні орієнтири, шляхи та умови формування здорового способу життя студента досліджені в роботах М. Н. Алієва, Н. М. Амосова, І. І. Брехмана, Е. Н. Вайнера, Г. К. Зайцева, Р. Татарникової, А. В. Чоговадзе та ін.

У дослідженнях О. М. Деркача, О. М. Столяренко та ін. аналізуються питання формування здорового способу життя учнівської молоді в процесі професійного становлення, де виявлено медичні й психологічні аспекти проблеми (Федоров А.И., 2011)

Метою даної статті є розкриття значення педагогічних умов формування здорового способу життя у сучасній молоді (студентської молоді).

Виклад основного матеріалу. Фізична культура в широкому сенсі – це частина загальнолюдської культури, спрямована на різнобічне зміцнення його життєдіяльності за допомогою застосування широкого кола засобів: гігієнічних заходів, природних чинників, різних форм фізичних вправ і спорту. У своєму життєвому втіленні вона є видом соціальної діяльності, спрямованої на оздоровлення людини, розвиток її фізичних здібностей. Фізична культура є видом соціальної практики, а це означає, що суспільство визнає таку діяльність корисною і необхідною для усіх і створює сприятливі умови для її розвитку.

Однією з вищих цінностей життєдіяльності людини є здоров'я. Історичний аналіз проблеми виховання здорового молодого покоління показав, що дане питання є актуальним протягом всього становлення й розвитку педагогічної науки. Видатні вітчизняні та зарубіжні педагоги, філософи, вчені (Я. А. Коменський, Д. Локк, Ж.-Ж. Руссо, І. Г. Песталоцці, К. Д. Ушинський, П. Ф. Лесгафт, Є.М. Водовозова, В. М. Бехтерев, С. Т. Шацький, В. О. Сухомлинський та ін) висловлювали ідеї про необхідність виховання гармонійної здорової особистості, ними були виділені умови, засоби збереження й зміцнення здоров'я. Найважливішим чинником збереження і зміцнення здоров'я дослідники вважають здоровий

спосіб життя (М. М. Амосов, Д. А. Изуткін, В. В. Колбанов, Ю. П. Лисицин, Г. І. Царегородцев та ін), який визначають як діяльність, активність людей, спрямовані на збереження та поліпшення здоров'я, як умови й передумови здійснення й розвитку інших сторін і аспектів способу життя. Здоровий спосіб життя значно впливає не тільки на підвищення фізичної підготовленості, поліпшення здоров'я, а й на успішну соціалізацію, професійну самореалізацію особистості. До того ж люди, залучені до здорового способу життя, не тільки активні в суспільстві, але й здійснюють позитивний вплив на формування аналогічних соціальних якостей у свого найближчого оточення. Приймаючи положення про те, що здоровий спосіб життя варто розглядати як біосоціальну категорію, що інтегрує уявлення про певний тип життєдіяльності людини й характеризується його трудовою діяльністю, побутом, формою задоволення матеріальних і духовних потреб, правилами індивідуальної й суспільної поведінки, яка відображає рівень суспільного процесу в цілому, ми вважаємо за необхідне розглядати здоров'я як інтегративне поняття, яке включає в себе фізичне, психічне, соціальне та духовне здоров'я, що в свою чергу обумовлює відокремлення провідних напрямків формування здорового способу життя, дозволяє визначити їх зміст, основні форми, методи й засоби його формування.

Складовими компонентами освітнього простору фізичної культури є діяльність викладачів, контингент навчальних, матеріально-технічних умов, що створюють цілісну систему, спрямовану на виховання особистості. У сучасних умовах фізичне виховання здійснюється у межах обов'язкового часу, який визначається навчальними планами, а також у позанавчальний час. При цьому зміст навчання постійно скорочується, а діяльність викладачів обмежується спрямованістю на виконання контрольних нормативів навчання (Сичов С. О., 2011).

Діяльність педагогічного складу головним чином націлена на оволодіння методикою формування здорового способу життя своїх вихованців через предмет навчання.

Формування стійкого зберігаючого здоров'я середовища неможливе без активної діяльності й самих студентів, де вектор їх зусиль спрямовано на оволодіння уміннями й навичками здорового способу життя, способами корекції свого психолого-фізіологічного стану, розуміння виконання тієї чи іншої вправи з точки зору науки.

Можна зробити певний висновок про те, що збереження і зміцнення здоров'я студентів у системі вищої освіти, здійснюваної на основі побудови спеціально організованого зберігаючого здоров'я середовища, забезпечує вирішення головної задачі «формування у студентів стійкого розуміння й значущості здорового способу життя, необхідності заняття фізкультурою і спортом без примусу. І здійснюється все це при виконанні сукупності організаційно-педагогічних умов, активної мотивації учасників освітнього процесу.

На сучасному етапі успіхи вищої школи в області фізичної культури залежать від рівня активності й свідомості студентів, їх ставлення до фізичного виховання як до навчальної дисципліни. Але в той же час існують певні витрати в організації навчального процесу, що здійснюють негативний вплив на відвідуваність студентами практичного заняття, їх активність та ініціативність на них (Беляничева В.В., 2011).

Дослідження, спрямовані на вивчення феноменів «здоров'я студентів» і «ставлення студентів до свого здоров'я» і що припускають виявлення особливостей поведінки молодих людей відносно здоров'я мають певну специфіку. Молодіжний вік є критичним періодом біологічної і психологічної перебудови організму, соціальної адаптації, періодом основних проб та опанування нових типів поведінки, нових соціальних ролей, набуття соціального досвіду. Для молодих людей характерне прагнення до незалежності, до пошуку соціальної ідентифікації, формування системи життєвих цінностей відповідно до структури особистості. Цей віковий період є дуже складним і важливим етапом розвитку людини. Значний вплив на становлення особистості студентів (особливо, студентів першого курсу) здійснює соціальне оточення: середовище ВНЗ, однокурсники, викладачі, друзі.

В якості найбільш значущих чинників, які визначають стан здоров'я, студентами відмічено «природне середовище» (35,6% – юнаки й 39,3% – дівчата), «зусилля самої людини» (28,8% – юнаки і 23,0% – дівчата), «умови життя» (11,9% – юнаки і 18,0% – дівчата) й «спадкові чинники» (13,6% – юнаки і 8,2% – дівчата). Слід зазначити, що в числі значущих для здоров'я чинників не вказано чинники «шкідливі звички» й «медичне обслуговування». З одного боку, це свідчить про недостатнє розуміння студентською молоддю негативного впливу шкідливих звичок на здоров'я людини. З іншого боку, сучасна молодь розуміє, що тільки за рахунок медичного

обслуговування неможливо забезпечити високий рівень здоров'я людини.

В якості основних чинників, які впливають на турботу про своє здоров'я, студентами відмічено: «бажання бути сильним» – 41,7% (47,5% – юнаки й 36,1% – дівчата); «виховання» – 20,0% (23,7% – юнаки й 16,4% – дівчата); «погіршення здоров'я» – 15,0% (6,8% – юнаки й 23,0% – дівчата); «приклад оточення» – 10,8% (11,9% – юнаки й 9,8% – дівчата). Тобто, для юнаків характерна турбота про своє здоров'я для того, щоб бути сильним і мужнім (приклад для інших), а дівчата піклуються про своє здоров'я, щоб бути працездатними і «щоб не хворіти».

Педагогічна практика свідчить, що більшості молоді потрібні не якісні знання, а лише диплом. Вивчаючи дисципліну «Фізична культура», студенти ставлять своєю головною метою отримання заліку. Питання фізичного вдосконалення, турботу про своє фізичне здоров'я вони відкладають на значно віддалені періоди свого життя.

Опитування, які проведені серед студентів 1-го курсу СННІГОТ УПА (м. Стаханов) показало, що 67,3% віддають фізичній культурі другорядне місце у своєму житті, 12,2% – взагалі не відводять їй жодного місця й тільки 20,5% визначають їй одне з головних місць у своєму існуванні.

Більшість респондентів визнають пальму першості фізичної культури в зміцненні здоров'я (70,9%), проте в реальності її не розглядають як важливий чинник свого розвитку. Більше того, лише 26,6% опитаних використовують фізичні вправи в організації дозвілля. Найбільш негативний момент у проведених соціологічних опитуваннях визначається мірою впливу фізичної культури на оволодіння професією. Вважають, що фізична культура допомагає опанувати професією, тільки 2,8% респондентів. Займаються фізкультурою самостійно менше половини опитаних студентів. Головною причиною такого стану справ, як правило, зазвичай називають – брак часу (Галеев И. Ш., 2011).

Виділяють основні рівні сформованості культури здоров'я у студентів: інформаційно-орієнтовний – здатність орієнтуватися у світі здоров'я й готовність до оздоровчої діяльності; мотиваційний – наявність інтересу й потреби до здоров'я, здорового способу життя; операціональний – готовність до оздоровчої діяльності; практиологічний – здоровий спосіб життя, різні елементи самостійної поведінки; результуючий – стан здоров'я, обумовлений способом життя й дією інших соціальних чинників (Подгорная О. Е., 2010).

Вочевидь, що з цих позицій фізичне виховання як педагогічний процес повинно базуватися на наступних положеннях:

- зміцнення здоров'я студентів, профілактика захворюваності засобами фізичної культури і спорту;
- медичний контроль за організацією фізичного виховання;
- диференційований підхід при плануванні фізичних навантажень з урахуванням індивідуальних особливостей і стану здоров'я;
- моніторинг фізичного розвитку й фізичної підготовленості студентів;
- збільшення рухової активності студентів;
- пропаганда фізичної культури і спорту як компонентів здорового способу життя;
- поліпшення якості фізкультурної освіти (Ефремова Т. Г., 2011).

Але для того, щоб досягти всього цього, потрібні певні умови й уміння педагога.

У довідковій літературі надаються різні тлумачення поняття “умова”, які мають багато спільного. Так, у “Філософському енциклопедичному словнику” зазначено: “умова – філософська категорія, в якій відображаються універсальні відношення речі до тих факторів, завдяки яким вона виникає та існує. Завдяки наявності відповідних умов властивості речей переходять з можливості в дійсність” (Федоров А. И., 2011).

Науковці спеціально визначають термін “педагогічна умова” як певну обставину чи обстановку, яка впливає (прискорює чи гальмує) на формування та розвиток педагогічних явищ, процесів, систем, якостей особистості (Алексюк А. М., 2009).

А. М. Алексюк, А. А. Аюрзанайн, П. І. Підкасистий під педагогічними умовами розуміють чинники, що впливають на процес досягнення мети, при цьому поділяють їх на: а) зовнішні: позитивні відносини викладача і студента; об'єктивність оцінок навчального процесу; місце навчання, приміщення, клімат тощо; б) внутрішні (індивідуальні): індивідуальні властивості студентів (стан здоров'я, властивості характеру, досвід, уміння, навички, мотивація тощо) (Алексюк А. М., 2009).

Педагогічними умовами вважають обставини, що сприяють розвитку чи гальмуванню навчально-виховного процесу, їх визначають як комплекс засобів, наявних у навчального закладу для ефективного здійснення навчально-виховного процесу. На думку О. Бражнич, педагогічні умови є сукупністю об'єктивних можливостей змісту, методів, організаційних форм і матеріальних

можливостей здійснення педагогічного процесу, що забезпечує успішне досягнення поставленої мети.

Аналіз наукової літератури показав, що формування здорового способу життя частіше пов'язують з фізкультурною освітою. У широкому сенсі фізкультурна освіта розуміється вченими-педагогами, культурологами як спосіб залучення людини до фізичної культури, у процесі якої він опановує систему знань про здоровий спосіб життя, актуалізує ціннісне ставлення до нього, проявляє активність у зберігаючій здоров'я діяльності (В. К. Бальсевич, В. М. Видрин, В. А. Запорожанов, В. І. Ільїніч, П. Ф. Лесгафт, Л. І. Лубишева, Л. П. Матвеев, Ю. М. Ніколаєв, А. Д. Новіков, В. В. Пономарьов, В. І. Столяров, І. І. Сулейманов та ін.).

Тому реалізація педагогічної умови орієнтування студента на здоровий спосіб життя здійснюється в межах фізкультурної освіти. Навчальна дисципліна «фізичне виховання» може сприяти інформаційному орієнтуванню студента на здоровий спосіб життя за рахунок: поєднання двох змістовних компонентів – обов'язкового(базового) й варіативного (для вирішення приватних завдань), а також активного використання її варіативного компоненту в теоретичному розділі програми; посилення освітньої спрямованості фізичної культури з метою інформування студента про здоровий спосіб життя; використання різноманітних форм і методів, що сприяють залученню студента до здорового способу життя; вдосконалення організаційно-педагогічної діяльності викладача. Осмислення, усвідомлення й надбання особистісних сенсів у будь-якій сфері життєдіяльності, на думку педагогів і психологів, істотно змінюється завдяки цілеспрямованій роботі з інформацією. Це і складає змістовне наповнення даної умови, яка в практичній педагогічній діяльності співвідноситься з етапом ознайомлення.

Формування здорового способу життя стає ефективнішим, якщо реалізується в певних умовах. Одна з них – педагогічна умова – як зовнішній чинник, що істотно впливає на протікання педагогічного процесу, в тій чи іншій мірі свідомо сконструйованого педагогом, що планує певний результат.

До педагогічних умов формування здорової особистості в освітньому просторі відносяться:

- наявність системи діагностики й об'єктивного контролю за здоров'ям тих, що навчаються в освітніх установах, розробленою за вимогами санітарних норм і правил державного освітнього стандарту;

- формування знань в області збереження, підтримки і зміцнення здоров'я;
- забезпечення матеріально-просторового середовища для організації виховно-оздоровчої діяльності;
- наявність емоційно-позитивної установки на формування потреби в здоровому образі й стилі життя студентів і педагогів;
- практична включеність усіх учасників освітнього процесу в оздоровчу діяльність;
- наявність єдиних педагогічних вимог в системі «студент – педагог – батьки» щодо організації здорового способу життя;
- високий рівень активності студентів у виховно-оздоровчій роботі;
- практична реалізація змісту виховно-оздоровчої діяльності студентів в повсякденному житті;
- особистісно орієнтований і диференційований підходи до формування здорового образу й стилю життя.

Шестернинов Е. Е. (Шестернинов Е. Е., 2004) конкретизує ці умови й класифікує їх таким чином:

- показ особистісної значущості здорового способу життя.
- систематичне заняття фізкультурою, спортом.
- прогулянки, рухливі ігри на свіжому повітрі.
- екскурсії на природі, туристичні походи.
- дотримання гігієнічних норм і правил.
- повітряні, сонячні й водні процедури із загартування організму.
- рухливий спосіб життя.
- повноцінне харчування.
- оптимізація навчального навантаження.
- в необхідних випадках – профілактична робота, спрямована на подолання шкідливих звичок.

Інформування студентів про здоровий спосіб життя здійснюється за допомогою методів кооперативного (спільного) навчання, які спрямовані на перехід від пасивної форми сприйняття інформації до активної та забезпечують суб'єктивний характер взаємодії педагога і студента: лекцій, лекцій-бесід, диспутів, зустрічей, валеологічних конференцій і олімпіад. Використання цих методів дозволяє задіяти такі базові характеристики особистості студента, як здатність до пізнання й самопізнання, потреби вищого рівня, ціннісні відносини. Крім того, вони сприяють переоцінці студентами сенсу власної життєдіяльності, здійсненню потреби в досягненні, визнанні, реалізації своїх різноманітних здібностей, у тому числі зі зміни способу життя (Сичов С. О., 2011).

Педагог інформує студентів про можливості ВНЗ в цьому напрямі, бере участь із ними в різних заходах, підтримує їх в реалізації здорового способу життя. Вибір форм і методів організації діяльності студентів на етапі збагачення відповідними знаннями включає консультації педагога, участь студентів у фізкультурно-оздоровчих, культурно-масових заходах, позанавчальних формах роботи, що сприяє їх залученню до зберігаючої здоров'я діяльності, збагаченню креативно-діяльносного досвіду, прояву активності й самостійності в організації власного здорового способу життя.

Застосування педагогічних умов особистісно зорієнтованого виховання студентської молоді щодо залучення їх до цінностей фізичної культури здійснюється з метою ефективної організації змісту освіти з фізичного виховання, що спрямовані на створення найсприятливішого середовища навчання й забезпечення опанування студентами змісту навчання на підставі обміну змістом, індивідуальними здібностями, способами навчання та особистісного саморозвитку. Дотримання педагогічних умов особистісно орієнтованого підходу до фізичного виховання студентів передбачало посилення до них уваги як до особистостей з урахуванням їхніх можливостей й потреб.

Основним завданням педагогічних умов організації обов'язкових занять з фізичного виховання є створення позитивної мотивації занять фізичною культурою й спортом. При цьому велику увагу приділяють створенню позитивного емоційного клімату на навчальних заняттях, розвитку інтересу до фізичної культури й спорту, формуванню мотивів і навичок самостійно займатися фізичними вправами. Мотивація знаходить своє вираження у спонуканні студентів до дії, в мобілізації їх внутрішньої енергії, спрямованості дій та вчинків.

Важливою педагогічною умовою залучення студентської молоді до цінностей фізичної культури є вдосконалення змісту обов'язкових навчальних занять з фізичного виховання (Подгорная О. Е., 2010).

Зміцнення здоров'я, підвищення рівня фізичної підготовленості й рухової активності – важливі умови забезпечення всебічного й гармонійного розвитку особистості, збереження працездатності в навчальному процесі студентської молоді. Значення цих чинників постійно зростає у зв'язку зі змінами в сучасному суспільстві й пов'язані з ними інтенсифікацією праці, комп'ютеризацією навчання й виробництва, які ставлять нові підвищені вимоги до фізичних і психічних якостей людини. Аналіз літературних даних і

практичний досвід свідчать про те, що традиційна форма фізкультурного заняття знижує зацікавленість студентів у фізичному вихованні й проявляється у «фіктивному» відвідуванні учбових занять з цього предмету. Вирішуючи проблему активізації й позитивного ставлення студентів до занять з фізичного виховання у ВНЗ, багато авторами шукають шляхи організаційного реформування діяльності.

Висновок. Роль викладача має ключове значення в отриманні студентами знань в області фізичної культури й спорту. Здатність забезпечити високу «технічну» підготовку майбутніх фахівців, а також підготовку інтелектуальних, молодих людей, що представляють кращу частину молоді нашої країни, є основним завданням педагога. Для цього кожному потрібно розпочинати з себе, з реальної оцінки своїх можливостей, безперервно, впродовж усієї своєї педагогічної діяльності вдосконалювати свої професійні знання в цій галузі науки, яку він за службовим обов'язком покликаний доводити до студентів. Робити це потрібно спираючись на основи дидактики, сучасні засоби навчання, використовуючи все краще зі «старої» радянської вищої школи й узявши все краще, що є в сучасній вищій освіті.

Література

1. Алексюк А. М. Організація самостійної роботи студентів в умовах інтенсифікації навчання: навч. посіб. / А. М. Алексюк, А. А. Аюрзанайн, П. І. Підкасистий, В. А. Козаков та ін. - К.: ІСДО, 2009. – 336 с.
2. Беляничева В. В. Формирование мотивации занятий физической культурой у студентов / В. В. Беляничева, Н. В. Грачева // Саратовский Государственный университет имени Н. Г. Чернышевского. - Саратов, 2011. - 40 с.
3. Галеев И. Ш. Компоненты формирования здоровьесберегающей среды в высшем учебном заведении / И. Ш. Галеев. – Казань: КФУ, 2011. - 62 с.
4. Ефремова Т. Г. Физическая культура как компонент формирования здоровьесберегающего образовательного пространства / Т. Г. Ефремова // Педагогические и психологические науки: актуальные вопросы. Материалы международной заочной научно-практической конференции. - Новосибирск. - 2011. - С.12.
5. Красноперова Н. А. Педагогическое обеспечение формирования здорового образа жизни студента / Н. А. Красноперова //

Теория и практика физической культуры. Научно-теоретический журнал. - 2005. - № 6. - С.19.

6. Краткий психологический словарь / сост. Л. А. Карпенко // под ред. А. В. Петровского, М. Г. Ярошевского. – Ростов н / Д: Феникс. - 1998. – 512 с.

7. Подгорная О. Е. Проектирование здоровьесберегающего пространства общеобразовательной школы средствами личностно-ориентированного образования.: дис... кандидата педагогических наук: 13.00.01 «Загальна педагогіка та історія педагогіки» / О. Е. Подгорная. - Тирасполь, 2010. - 211 с.

8. Сичов С. О. Педагогічні умови прилучення студентської молоді до цінностей фізичної культури на обов'язкових заняттях / С. О. Сичов // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту. - 2011.- № 3.- С. 43.

9. Федоров А. И. Отношение учащейся молодежи к своему здоровью: учебное пособие / А. И. Федоров, О. Ю. Комаров, Б. А. Куставлетов // Кустанай: Издательский центр КГПИ; Челябинск: УралГУФК, ЧГНОЦ УрО РАО. - 2011. - С.72.

10. Философский энциклопедический словарь / под ред. П. Н. Федосеев, С. М. Ковалев, В. Г. Панов. – М.: Сов. энцикл., 1983. – 840 с.

11. Шестернинов Е. Е. Комплекс мероприятий по программе охраны здоровья детей и подростков / В. И. Андреев // Управление современной школой. Завуч. - 2004. - №5. - С.78-104.

А. А. Карпов

ПЕДАГОГИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ФОРМИРОВАНИЯ ЗДОРОВОГО ОБРАЗА ЖИЗНИ У МОЛОДЕЖИ

Физическая активность и позитивное отношение к физкультурно-спортивной деятельности – важный элемент организации физического воспитания студенческой молодежи. В высшей школе необходимо привлекать студентов к занятиям физическими упражнениями и формировать у них здоровый образ жизни. Поэтому сформировать отношение к здоровью как важнейшей ценности, дать необходимые для жизни каждого индивидуума знания по валеологии, научить придерживаться здорового образа жизни – основное, на наш взгляд, педагогическое условие, которое позволит сформировать у студенческой молодежи правильные взгляды на здоровый способ жизни.

Ключевые слова: физическая активность, физическое воспитание, высшая школа, здоровый образ жизни, педагогическое условие.

О. Карпов

PEDAGOGICAL CONDITIONS OF FORMING HEALTHY LIFESTYLE IN YOUTH

The Physical activity and positive attitude to athletic-athletic activity - an important element to organizations of the physical education student youth. In high school necessary to attract the student to occupation by physical exercises and form sound lifestyle beside them. So form the attitude to health as the most most important value, give required for life of each individual of the knowledge on valeology, teach to keep the sound lifestyle - main on our glance pedagogical condition, which will allow to form beside student youth correct looks at sound way of the lifes.

Keywords: physical activity, physical education, high school, sound lifestyle, pedagogical condition.

Рецензенти:

Тернопільська В. І. - д. пед. н., проф.,
Яковенко Т. В. – к. пед. н., доц.

Стаття надійшла до редакції 30.09.2013